

מסכת Baba Batra

פרק ו'

א. המוכר פרות לחברו ולא צמחו, ואכלו זרע פשטו, אין חיב באחריוותן. רקו שמעון בן גמליאל אומר, זרעוני גבה שאיןו גאכלין, חיב באחריוותן:

ב. המוכר פרות לחברו, הרי זה מקבל עליו רבע טנפת לרסתה. קאנים, מקבל עליו עשר מתלוות למאה. מרתה נשל יין, מקבל עליו עשר קוסות למאה. קנקנים בשرون, מקבל עליו עשר פיטסיות למאה:

ג. המוכר יין לחברו ומחמץ, אין חיב באחריוותו. ואם ידוע שישנו מחמץ, הרי זה מקה טעות. ואם אמר לו יין מבשם אני מוכר לך, חיב להעמיד לו עד העצרת. ויישן, משל אשתקד. ומישן, משל שלש שניים:

ד. המוכר מקום לחברו לבנות לו בית, וכן המAKER מחתבו לבנות לו בית חתנות לבנו ובית אלמנות לבתו, בונה ארבע אמות על

שָׁשׁ, דָּבְרֵי רַבִּי עֲקִיבָא. רַבִּי יִשְׂמָעֵאל אֹמֶר, רַפֵּת בְּקָר הַוָּא זֶה.
הַרְוֹצָחָה לְעֹשָׂות רַפֵּת בְּקָר, בּוֹנָה אַרְבָּע אַמּוֹת עַל שָׁשׁ. בֵּית קָטָן,
שָׁשׁ עַל שָׁמֶנֶה. גָּדוֹל, שָׁמֶנֶה עַל עַשֶּׂר. טְרָקְלִיוֹן, עַשֶּׂר עַל עַשֶּׂר.
רוּמוֹ כְּחֵץ אַרְכּוֹ וּכְחֵץ רְחֵבוֹ. רָאֵה לְדָבָר, הַיכָּל. רַבּוֹ שְׁמַעַן בָּנוֹ
גָּמְלִיאֵל אֹמֶר, הַכֵּל כְּבָנֵינוֹ הַיכָּל:

ה. מי שִׁישׁ לוֹ בָּור לְפָנִים מִבֵּיתוֹ שֶׁל חֲבָרוֹ, נְכָנֵס בְּשָׁעָה שְׁזֶרֶךְ
בְּנֵי אָדָם נְכָנֵסִין וַיּוֹצֵא בְּשָׁעָה שְׁזֶרֶךְ בְּנֵי אָדָם יוֹצָאִין, וְאֵינוֹ מְכָנֵס
בְּקָמָתוֹ וּמְשֻׁקָּה מְבוֹרוֹ, אֶלָּא מְמֻלָּא וּמְשֻׁקָּה מְבָחוֹז, וְזֹה עוֹשָׂה לוֹ
פּוֹתַח וְזֹה עוֹשָׂה לוֹ פּוֹתַח:

ו. מי שִׁישׁ לוֹ גֶּהֶן לְפָנִים מִגְּנָתוֹ שֶׁל חֲבָרוֹ, נְכָנֵס בְּשָׁעָה שְׁזֶרֶךְ בְּנֵי
אָדָם נְכָנֵסִים וַיּוֹצֵא בְּשָׁעָה שְׁזֶרֶךְ בְּנֵי אָדָם יוֹצָאִין, וְאֵינוֹ מְכָנֵס
לְתֹוכָה פָּגָרִין, וְלֹא יָכַנֵּס מִתּוֹכָה לְתוֹךְ שְׁדָה אַחֲרַת, וְהַחִיצוֹן זָרָע
אֶת הַדָּרֶךְ. נְתַנוּ לוֹ דָרֶךְ מִן הַצָּדָם מִדּעַת שְׁגִינֵּיהם, נְכָנֵס בְּשָׁעָה שֶׁהוּא
רוֹצֶחָה וַיּוֹצֵא בְּשָׁעָה שֶׁהוּא רֹצֶחָה, וּמְכָנֵס לְתֹוכָה פָּגָרִין, וְלֹא יָכַנֵּס
מִתּוֹכָה לְתוֹךְ שְׁדָה אַחֲרַת, וְזֹה וְזֹה אִינָם רְשָׁאִים לְזַרְעָה:

ז. מי שְׁהִיַּתָּה דָרֶךְ קָרְבִּים עֹזְבָּת בְּתוֹךְ שְׁדָהּוּ, גַּטְלָה וְנַמְנוּ לָהֶם מִן
הַצָּדָם, מַה שְׁפַטְנוּ נַתָּנוּ, וְשָׁלוּ לֹא הָגִיעוּ. דָרֶךְ הַיְחִיד, אַרְבָּע אַמּוֹת.
דָרֶךְ קָרְבִּים, שָׁשׁ עַשֶּׂרֶת אַמּוֹת. דָרֶךְ הַמְּלָה, אֵין לָהּ שַׁעֲור. דָרֶךְ

הַקָּבָר, אֵין לְהָ שֹׁעָור. הַמִּעֵּמֶד, דִּינֵּי צְפֹרִי אָמָרוּ, בֵּית אֶרְבָּעָת

קְבִּין:

ח. המוכר מקום לחתבו לעשות לו קבר, וכן מקבל מחתבו לעשות לו קבר, עוזשה תוכה של מערה ארבע אמות על שיש, ופותח לתוכה שמנה כוכין, שלשה מכאן ושלשה מכאן ושניים מכונגן, וכוכין ארבע אמות ורומי שבעה ורחבו ששה. רבי שמעון אומר, עוזשה תוכה של מערה שיש אמות על שמנה, ופותח לתוכה שלשה עשר כוה, ארבעה מכאן ואربعה מכאן ושלשה מכונגן ואחד מימין הפתח ואחד מן השמאלי. ועוזשה חצר על פי המערה שיש על שיש, מלא הפתח וקובריה, ופותח לתוכה שמי מערות, אחת מכאן ואחת מכאן. רבי שמעון אומר, ארבע, לאربع רוחותיה. רבנן שמעון בן גמליאל אומר, הכל לפי הפלע: